

"De topconferentie: Er moeten concrete beslissingen genomen worden" in 30 jours d'Europe (oktober 1972)

Caption: In dit artikel in het maandblad 30 jours d'Europe, van oktober 1972, wordt een onderzoek ingesteld naar enkele gemeenschappelijke beleidslijnen voor de volgende topconferentie op 19 en 20 oktober in Parijs, voorbereid door het Coreper en de ministers. De laatstgenoemden werden het onder meer eens over de agenda, de basis voor een overeenkomst over de Economische en Monetaire Unie en het afleggen, naast het slotcommuniqué, van een plechtige verklaring.

Source: 30 jours d'Europe. dir. de publ. Fontaine, François ; RRéd. Chef Chastenot, Antoine. Octobre 1972, n° 171. Paris: Service d'information des Communautés européennes. "La Conférence au Sommet", auteur:Mallet, Jacques , p. 7-8.

Copyright: (c) Translation Centre Virtuel de la Connaissance sur l'Europe (CVCE)
All rights of reproduction, of public communication, of adaptation, of distribution or of dissemination via Internet, internal network or any other means are strictly reserved in all countries.
Consult the legal notice and the terms and conditions of use regarding this site.

URL:

http://www.cvce.eu/obj/de_topconferentie_er_moeten_concrete_beslissingen_genomen_worden_in_30_jours_d_europe_oktober_1972-nl-dbb08aea-512b-495c-874e-8bb1283ec5f1.html

Last updated: 05/07/2016

De topconferentie

Er moeten concrete beslissingen genomen worden

Na afloop van de bijeenkomst van de Ministers van Financiën en Buitenlandse Zaken die op 12 september in de kamers van de Villa Aldobrandini in Frascati nabij Rome plaatsvond, heeft Georges Pompidou, de president van de republiek Frankrijk, de regeringsleiders van de Franse partnerlanden officieel uitgenodigd om aan de topconferentie deel te nemen die zoals gepland op 19 en 20 oktober zal plaatsvinden.

Een moeizame weg

In augustus 1971 had Pompidou het er voor de eerste keer over een nieuwe Europese topconferentie te beleggen, waarmee hij openlijk een voorstel van Willy Brandt overnam. Pompidou ging het erom een reactie op de Amerikaanse beslissingen van 15 augustus te geven en een gemeenschappelijke oplossing voor de internationale monetaire crisis te vinden.

Intussen heeft het idee langzamerhand ingang gevonden, maar er zijn wel heel wat verwickelingen aan voorafgegaan. Tijdens de lunch die op 2 juni in Parijs ter ere van de Belgische premier werd aangeboden, had de Franse president verklaard dat hij niet de verantwoording op zich wilde nemen om negen regeringsleiders uit te nodigen "indien de conferentie slechts zou resulteren in vage intentieverklaringen, overeenkomsten over onbeduidende kwesties of, erger nog, slecht gecamoufleerde meningsverschillen". Tijdens het officiële bezoek van de Nederlandse koningin in Frankrijk had hij dit op nagenoeg dezelfde wijze verwoord. In de daaropvolgende weken heeft men zich vaak afgevraagd welk lot de topconferentie beschoren is.

De Franse regering heeft erop aangedrongen dat de problemen serieus worden aangepakt, zodat de Europese topconferentie tot concrete beslissingen kan leiden, vooral op monetair gebied. Ze heeft zich ermee akkoord verklaard dat de conferentie in oktober doorgaat onder de voorwaarde dat er genoeg vooruitgang op dit gebied geboekt wordt.

Sindsdien hebben de Ministers van Buitenlandse Zaken en Financiën en alle instellingen van de Gemeenschap hard gewerkt. In juli heerste er nog steeds onzekerheid, alhoewel de Ministers van Financiën van de uitgebreide Gemeenschap het toen reeds eens geworden waren over de grote lijnen van een gemeenschappelijk standpunt ten aanzien van de internationale monetaire problemen. Binnen het Comité van Permanente Vertegenwoordigers was een ad-hoccomité opgericht dat belast werd met het uitwerken van een basisdocument voor de beraadslagingen van de Ministers van Buitenlandse Zaken en Financiën. Dit synthesedocument, opgesteld tussen 4 en 7 september, is de leidraad voor de discussies in Frascati geweest.

Vanaf dit tijdstip leek de kans heel groot dat de conferentie inderdaad op 19 en 20 oktober zal plaatsvinden. Bilaterale ontmoetingen, vooral de gesprekken van Pompidou met de Italiaanse regering en bondskanselier Brandt, evenals het onderhoud van Maurice Schumann met de heren Scheel en Heath, hebben een zekere toenadering teweeggebracht.

De bijeenkomst in Rome heeft deze optimistische indruk bevestigd, vooral dankzij de overeenstemming die de Ministers van Financiën over de economische en monetaire vragen hebben bereikt. De Franse ministers konden zodoende na afloop van de onderhandelingen vaststellen dat het basisakkoord toereikend was om de top te rechtvaardigen. De definitieve beslissing lieten zij echter aan Pompidou over, die deze uiterlijk binnen drie dagen moest nemen.

De drie thema's van de topconferentie

Natuurlijk is het op dit moment niet mogelijk exact de resultaten te voorspellen van een topconferentie die nog niet heeft plaatsgevonden. Maar uit het verslag van de Permanente Vertegenwoordigers en de discussies van de ministers is gebleken dat zich bepaalde gemeenschappelijke tendensen aftekenen en in enkele punten relatief precieze overeenkomsten in het verschiet zouden kunnen liggen.

Ten eerste is de wens geuit dat de staatshoofden en regeringsleiders een plechtige verklaring afkondigen die aan het communiqué gehecht zal worden. In deze verklaring zal nog eens op de politieke beginselen en doelstellingen van de Europese Gemeenschap gewezen worden, op het onherroepelijke karakter van de verworvenheden en op de noodzaak deze grootse onderneming tot een goed einde te brengen. Over de vorm en inhoud van deze verklaring is men het echter nog niet helemaal eens.

Ten tweede is overeenstemming bereikt over de agenda voor de topconferentie.

Op deze agenda zullen de volgende drie punten staan:

- de Economische en Monetaire Unie en de sociale vooruitgang;
- de buitenlandse betrekkingen (waarbij het erop aan komt de identiteit van Europa te bevestigen en daarbij blijkt te geven van respect jegens geassocieerde en bevriende naties evenals opnieuw de wil tot uitdrukking te brengen zich naar Oost-Europa toe te openen en meer hulp te verlenen bij de ontwikkeling in de derde wereld); en, tot slot,
- de instellingen en de politieke samenwerking.

Algemeen wordt er naar gestreefd de efficiëntie van de instellingen met verschillende middelen te versterken, zonder de verdragen te wijzigen. Sommigen eisen evenwel dat een datum voor de algemene verkiezingen voor het Europese Parlement vastgelegd wordt. De uitbreiding van de bevoegdheden van de Gemeenschap lijkt door iedereen geaccepteerd te worden.

Ten slotte gaat het erom de wil te bevestigen tot een nauwere politieke unie uit te groeien. Het netelige probleem rondom het eventueel in het leven roepen van een politiek secretariaat wordt daarbij voorlopig echter nog buiten beschouwing gelaten, omdat dit een gemeenschappelijke overeenkomst in de weg staat.

De Economische en Monetaire Unie

Naast deze algemene beleidslijnen zullen ook meer specifieke overeenkomsten op economisch en monetair vlak aan de orde komen.

Daarbij gaat het in de eerste plaats om de beslissing in een eerste etappe van de unie een Europees Fonds voor Monetaire Samenwerking op te richten, dat een goede omzetting van de overeenkomsten van Basel tot verkleining van de fluctuatiemarges door het "multilateriseren" van de intercommunautaire regelingen garandeert en het beheer van monetaire steun op korte termijn verzekert. Dit Fonds zal gebruik maken van één Europese rekeneenheid. Bovendien wordt nogmaals het principe van vaste pariteiten bevestigd, waardoor, naar het schijnt, het zweven van het Engelse pond in de nabije toekomst zal ophouden.

De strijd tegen de inflatie

Ten slotte hebben de ministers die met het verslag van de Commissie over de economische situatie in de Gemeenschap ingestemd hebben, besloten hun beleid met betrekking tot de strijd tegen de inflatie te coördineren om de parallelliteit tussen de economische unie en de monetaire unie te waarborgen. Het verband met het "afgeleide beleid" dat voor de verwezenlijking van de Economische en Monetaire Unie vereist is, is nader gepreciseerd. Dit betekent dat de topconferentie ongetwijfeld bepaalde actieprincipes zal definiëren, in het bijzonder met betrekking tot het regionale beleid, maar ook met betrekking tot het industrie- en onderzoeksbeleid en het energiebeleid.

Deze punten mogen op het eerste gezicht bescheiden lijken. Dit neemt echter niet weg dat ze belangrijk zijn.

Zeker, Pompidou heeft in de persconferentie verklaard, dat wij ons niet al te grote illusies moeten maken. Hij verwacht niet dat de topconferentie een keerpunt in de geschiedenis wordt, ook niet in de Europese geschiedenis. Maar hij heeft er wel aan toegevoegd dat de conferentie veel meer zal zijn dan enkel de feestelijke viering van de toetreding van Groot-Brittannië tot de Gemeenschap. Onder verwijzing naar de tot dusver reeds bereikte overeenkomsten tijdens het voorbereidende werk heeft hij zijn overtuiging

uitgesproken dat de conferentie zinvol zal zijn.

Het is dus mogelijk, en zelfs waarschijnlijk, dat de resultaten van de topconferentie de huidige verwachtingen overtreffen.

Jacques MALLET